

מ"ת 16292/01/15 - מדינת ישראל נגד ז ס

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 16292-01-15 מדינת ישראל נ' ס (עציר)
תיק חיצוני: 05150201500031

בפני	כב' השופט ארז נוריאלי
מבקשת	מדינת ישראל על ידי ב"כ עו"ד נגה מזור-שגב
נגד	ז ס (עציר) על ידי ב"כ עו"ד אנואר פריג'
משיב	

החלטה

לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בן זוג.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.1.15 בהיותם בביתם תקף המשיב את אשתו על רקע ויכוח ביניהם. לפי העובדות, הוא הכה אותה בגבה, בפניה, אחז בצווארה וחנק אותה בנוכחות ילדיהם הקטינים.

כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת חבלות, המטומה והיא סבלה מכאבים, טשטוש בראיה וסחרחורות.

המאשימה ביקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. במהלך הדיון, הפנתה ב"כ התביעה למארג הראיות בתיק לרבות תלונת המתלוננת, התעודה הרפואית, התרשמות החוקר מחששה של המתלוננת מהמשיב ותיק הרווחה. ב"כ התביעה הדגישה את מסוכנותו הרבה של המשיב העולה מנסיבות המקרה ומעברו הפלילי.

על אף שכתב האישום הוגש באותו יום והתיק טרם צולם, חלק ב"כ המשיב על דיות הראיות, טען שאין די ראיות לכאורה וזאת בהתאם להלכת זאדה, הפנה למחדלי חקירה לרבות הימנעות מביצוע עימות בין המשיב למתלוננת והעדר חקירת הילדים, שלפי עובדות כתב האישום, היו עדים לאירוע נושא תיק זה.

עיינתי ובחנתי את חומר הראיות. בהודעתה הראשונה של המתלוננת שנמסרה בבית חולים בלינסון סירבה האחרונה להתלונן נגד המשיב. ואולם, בהודעתה מיום 3.1.15 שנגבתה ממנה בתחנת המשטרה, מסרה המתלוננת כי בעלה דחף אותה, תפס בצווארה וכתוצאה מכך היא חשה כאבים.

עמוד 1

דו"ח הפעולה מיום 2.1.15, הקלטת השיחה מביטחון בית החולים בלינסון למשטרת ישראל, התמונות המתעדות סימני חבלה בצווארה ועל פניה של המתלוננת, מוסיפים נדבך על נדבך, מלמדים לכאורה על קיומו של אירוע אלים ומתארים תמונה של מתלוננת שהוכתה על ידי המשיב וכתוצאה מכך נחבלה באופן שסימני החבלה על גופה בולטים וניכרים לעיני כל.

שילובן של ראיות אלו במסמכים הרפואיים מבית החולים בלינסון, המתעדים את סימני חבלה בצוואר ובפלג גופה העליון והמתארים מכאובים, רגישות וכאב, מדברים בעד עצמם.

המשיב עצמו הודה בחקירתו כי דחף את אשתו, "דחיפה קטנה" ולדבריו הסימנים על צווארה נגרמו "אולי מהנפילה שלה או אולי מהדחיפה" עוד אישר המשיב כי דחף אותה כשרצה לצאת מהבית כי היה עצבני. בחקירותיו הנוספות, טען המשיב ש"הזיז אותה בשביל לצאת מהבית".

עינתי אף בדוח סוציאלי וממנו עולה כי מדובר במשפחה המוכרת לשירותי הרווחה. מסתבר כי המתלוננת עברה במרכז למניעת אלימות הדרכה וטיפול פרטני וקבוצתי עקב מערכת זוגית בעייתית ואולם נשרה מהטיפול ולא התמידה להגיע לפגישות עם העו"ס. אין במסמך התייחסות להשתלבותו של המשיב בקבוצת טיפול כזו או אחרת.

אכן, כפי שטען הסנגור במהלך הדיון, המתלוננת לא שיתפה פעולה באופן מלא עם המשטרה. ואולם, אין בכך כדי לפגוע בעוצמת הראיות, בשלב זה, וכפי שעולה מחומר הראיות, לרבות סירובה של המתלוננת לעימות עם המשיב ומגרסאותיה שלה, יש בכך כדי ללמד, לכאורה, על חשש ממשי ממנו.

בהתחשב בכל האמור לעיל, אני קובע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית שיש בה פוטנציאל להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

מעשיו של המשיב מבססות עילת מעצר ומלמדות על רמת מסוכנות גבוהה למתלוננת. מדובר בהתנהגות אלימה מצדו של המשיב שהכה את המתלוננת בביתם על רקע ויכוח וגרם לה חבלה.

אני קובע כי בעניינו של המשיב קיימת עילת מעצר של מסוכנות. כידוע, בתיקי אלימות במשפחה קיים נדבך נוסף של חומרה באשר, כפי שמעיד על עצמו המשיב בהודעתו, התנהגותו תלויה במצב רוחו.

יפים לעניינו הדברים שנכתבו בבש"פ 5273/99 פלוני נ' מד"י, (תקדין-על 99 (3) 205):

"עבירות הנעברות תוך התפרצות זעם בלתי נשלטת ואלה הן לרוב, עבירות האלימות במשפחה, מחייבות מעצר משום שחלופת מעצר, שביצועה תלוי תמיד ברצון הנאשם עצמו, אינה אפקטיבית".

הנני סבור כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב רבה. מסוכנותו נלמדת ממעשיו ומקבלת משנה תוקף לנוכח הרשעותיו הקודמות. גיליון הרשעותיו הפליליות של המשיב מלמד כי בעברו הרשעות קודמות לרבות בעבירות אלימות במשפחה, בין השאר אלימות כלפי אותה מתלוננת. המשיב ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל משמעותיים. הרשעותיו האחרונות מאפריל 2007 ומאי 2008 הן בגין עבירות אלימות ואיומים כלפי בני משפחה (עבירות משנים 2005 - 2006).

יוער כי אינני סבור כי הימנעות המאשימה מלחקור את הילדים הקטינים פוגעת, לבטח לא בשלב בו אנו נמצאים, בעוצמת הראיות לכאורה וטיבן.

כידוע, משנמצא שקיימות ראיות לכאורה ועילות מעצר יש לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בחלופה שפגיעתה בחירותו של המשיב פחותה היא.

לאחר שנתתי דעתי למכלול נסיבותיו של המקרה כמו גם לטיב הראיות, עוצמת הפגיעה במתלוננת והעובדה שהרשעותיו האחרונות של המשיב בפלילים הן בגין אירועים משנת 2005-6 באתי לכלל מסקנה כי בטרם קבלת החלטה סופית בשאלת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים יש מקום לקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו, וזאת מבלי שהדבר ייצור ציפייה או הסתמכות בלב המשיב.

שירות המבחן מתבקש להכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, שיתייחס, בין היתר, למסוכנות הנשקפת ממנו ויבדוק מידת התאמתו לחלופות המעצר המוצעות.

עד לקבלת התסקיר והדיון שיתקיים בפני שופט תורן יותר המשיב במעצר.

העתק ההחלטה בצירוף כתב האישום והבקשה למעצר עד תום הליכים יועברו לשירות המבחן.

המשיב יובא לדיון הנדחה על ידי שב"ס.

חומר החקירה שהוגש לעיוני הושב לנציגת התביעות.

אני קובע את המשך הדיון לקבלת תסקיר מעצר ליום 25.01.2015 - בפני שופט תורן.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ' טבת תשע"ה, 11 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.

